

**НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені О. О. Богомольця**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я
ТА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ**

**ЗБІРКА МАТЕРІАЛІВ
студентської науково-практичної конференції**

*Інноваційні підходи у наукових дослідженнях у сфері
громадського здоров'я та профілактичної медицини:
досягнення та перспективи*

Київ – 2025

2. Colzani E, Johansen K, Johnson H, Pastore Celentano L. Human papillomavirus vaccination in the European Union/European Economic Area and globally: a moral dilemma. Euro Surveill. 2021 Dec; 26(50).

ЕПІДЕМІЧНА СИТУАЦІЯ НА ПАРВОВІРУСНУ ІНФЕКЦІЮ

Поліна БРИЛЬОВА, Олена ЗУБЛЕНКО
Здобувач вищої освіти IV курсу медичного факультету № 1
Науковий керівник: к. мед. н., доцентка

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Актуальність. Кір, краснуха, скарлатина та інфекційний мононуклеоз – це дитячі інфекції, що зазвичай супроводжуються висипом на шкірі. Проте, окрім цих захворювань, є ще одна інфекція, яка проявляється схожим симптомом – так звана "п'ята хвороба", або парвовірусна інфекція. Збудником цієї інфекції є парвовірус людини В19 (В19V) Парвовірус – це гостре інфекційне захворювання переважно дитячого віку, що характеризується різноманітними клінічними проявами, серед яких найбільш поширеною є інфекційна еритема. Пацієнти з ослабленим імунітетом і пацієнти з порушеннями еритроцитів (серповидно-клітинна анемія) мають більшу ймовірність розвитку важких форм. Зараження вагітних може спричинити внутрішньоутробну смерть.

Мета роботи. Провести нарративний огляд літератури на основі наукових робіт з каталогу журналів відкритого доступу та оцінити епідемічний стан захворюваності на парвовірусну інфекцію В19 в Європейському регіоні.

Результати. Після припинення заходів системи охорони здоров'я у відповідь на пандемію COVID-19, такі як: соціальне дистанціювання, носіння масок, закриття дитячих закладів, у країнах спостерігалось збільшення циркуляції вірусних патогенів. З кінця 2023 року в Європі спостерігалось збільшення випадків виявлення В19V, вірусу, який

спричиняє спалахи кожні 3–4 роки. Єдиним джерелом інфекції B19V є людина, інкубаційний період становить від 4 до 14 днів. Інфекція поширюється повітряно-крапельним шляхом, але також через препарати крові та вертикально від матері до плоду.

В Україні відсутня реєстрація випадків захворювань на інфекцію B19V, але зустрічається інформація центрів контролю та профілактики хвороб про випадки. У 2024 року відомо, що вірус активно поширювався у західних та у центральних регіонах України. За 2024 рік в одній медичній лабораторії м. Києва було проведено 959 обстежень на B19V, з них позитивних виявили 355, що склало 37%. Захворюваність має сезонні коливання, що припадають переважно на кінець зими та початок весни. Під час спалахів 10% випадків припадає на дітей віком до 5 років, 70% випадків - на дітей віком від 5 до 15 років, а 20% випадків припадає на пацієнтів старше 15 років.

Наразі у багатьох європейських країнах спостерігається значне підвищення захворюваності у порівнянні з минулими роками. Наприкінці 2023р. та на початку 2024р. чотирнадцять країн ЄС повідомили про збільшення кількості випадків B19V, про що повідомлено на європейському порталі епідеміологічного нагляду за інфекційними захворюваннями. З січня 2024 року в Данії триває епідемія парвовірусу B19, найбільша за останні 10 років. Пік захворюваності сягнув 5,93 на 100 тис. населення у квітні, що в 3,5 рази вище, ніж під час останньої епідемії (2017р.) Серед вагітних з парвовірусною інфекцією важкі несприятливі наслідки спостерігалися у 12,3%, з яких у 3,8% був викидень. У Чехії спостерігається десятикратне збільшення кількості випадків у 2024 р. порівняно з 2023 р. В Паризькому регіоні зареєстровано спалах B19V у 37 дітей, з яких 21 мали серповидно-клітинну анемію. В Італії описані 32 випадки дітей з міокардитами, які були інфіковані B19V.

Висновки. Після пандемії COVID-19 відбулось збільшення поширення B19V. Парвовірусна інфекція не входить до переліку

захворювань, які підлягають обов'язковій реєстрації в Україні, систематичний збір даних може бути фрагментарним. Моніторинг за В19V має важливе значення для контролю за її поширенням, своєчасного виявлення спалахів і попередження ускладнень.

Література:

1. Risks posed by reported increased circulation of human parvovirus B19 in the EU/EEA, ECDC, 2024.

ОЦІНКА ОБІЗНАНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ПИТАНЬ ІМУНОПРОФІЛАКТИКИ

Ольга ЗАРІЦЬКА, Олена ЗУБЛЕНКО

Здобувач вищої освіти V курсу медичного факультету №1

Науковий керівник: к. мед. н., доцентка

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Імунопрофілактика – це один із найефективніших методів запобігання інфекційним захворюванням, який зберігає мільйони життів щороку. Її актуальність особливо зросла в останні десятиліття через глобалізацію, зміни в екосистемах та поширення нових вірусів. Основні цілі імунопрофілактики – це збереження здоров'я населення шляхом зниження захворюваності, смертності та інвалідності від інфекційних хвороб, створення колективного імунітету, а також скорочення витрат на лікування захворювань, яким можна запобігти за допомогою вакцинації.

Імунізація відіграє вирішальну роль у досягненні «Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року», визначених Указом Президента України від 30.09.2019 р. №722. У стратегії, серед завдань для реалізації зазначено про покращення освітніх програм та навчання: удосконалення освітніх програм з питань імунопрофілактики в закладах освіти, що здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти у сфері охорони здоров'я, для розширення і оновлення розділів з імунології та інфекційних хвороб.